

WSKAZÓWKI DLA RODZICÓW DZIECI W WIEKU 2-5 LAT

Z OPÓŹNIONYM ROZWOJEM MOWY

1. W bezpośrednim kontakcie z dzieckiem mówić do niego z podkreśloną linią melodyczną mowy: akcentem, melodią, rytmem; wyraźnie, w nieco wolniejszym tempie pojedyncze słowa; wyrażenia lub zdania proste tak, by budować u dziecka prawidłowe wzorce słuchowe słów. Pamiętajmy wówczas o wyciszeniu otoczenia – wyłączone media.
2. Prowokować zabawy dźwiękonaśladowcze z posługiwaniem się głosami zwierząt, pojazdów, zjawisk przyrody, urządzeń itp. w celu kształtowania słuchu fonemowego, pamięci i uwagi słuchowej. Nakłanianie dziecka do powtarzania tych głosów.
3. Zabawy logorytmiczne kształtujące koordynację wzrokowo-słuchowo-ruchowo-fonacyjną w zakresie motoryki dużej i małej poprzez łączenie odtwarzania struktur rytmicznych z wyskakiwaniem, wyklaskiwaniem, wybijaniem na bębnie i fonacją, np.: bum-bum-bum; pa-pa-pa; la-la-la; hop-hop-hop...
4. Doskonalenie motoryki małej i stymulacja ośrodków ruchowych mowy poprzez zabawy paluszkowe np.: zginanie oburącz po jednym palcu; łączenie palców dłoni w formie witania paluszków; masaż paluszków do wierszyków: „Rodzinka” i „Srocza”. Chwytywanie woreczka z grochem palcami stóp.
5. Stymulacja integracji obupółkulowej poprzez zabawy skrzyżne z przekraczaniem osi symetrii ciała do wierszyków np.: „Obliczanka”, „Kotek się uczy”, „Szedł do szkoły kotek”...
6. Ćwiczenia i zabawy oddechowe połączone z usprawnianiem mięśnia okrężnego warg i kształtujące prawidłowy tor oddechowy.
7. Ćwiczenia aparatu artykulacyjnego usprawniające narządy mowy, kształtujące prawidłową ich kinestetykę i pionizację języka do połykania i dla celów artykulacyjnych – ćwiczenia samodzielne dziecka; wspomagane lub odpowiedni masaż wykonywany przez rodzica.
8. Zabawy z głoską „l” prowokujące unoszenie języka w kierunku dziąseł /la, la, la; le, le, le; li, li, li/.
9. Stymulowanie rozwoju językowego:
  - operacje z oddzielnymi słowami: pokaż, powtórz, nazwij;
  - ze zdaniami niewiązanymi konkretnym kontekstem /rozumienie pytań i poleceń/
np.: „Czy chcesz obejrzeć wystawę klocków lego?”; „Podaj mi moją czarną torebkę.”;

- z wypowiedziami zdaniowymi na bazie konkretnej, emocjonalnej sytuacji /w czasie wspólnych zabaw, gier, czytania książeczek/;
  - ze znaną ilustracją – dialog, monolog /opis, mowa opowieściowa/;
  - rozwijanie uwagi słuchowej dziecka; wzbogacanie rozumienia mowy; używanie wprowadzonych pojęć w wielu kontekstach z różnicowaniem końcówek fleksyjnych /kot, kota, kotu, z kotem, o kocie/;
  - komunikowanie się zdaniami poprzez zachęcanie do ekspresji słownej pytaniami: kto?, co?, co robi?, dlaczego?, komu?...
  - stopniowe korygowanie nieprawidłowości artykulacyjnych pod kierunkiem logopedy;
  - dbałość o prawidłowe nawyki picia, jedzenia /kubeczek, łyżeczka/ oraz spoczynkowe oddychanie przez nos; wzbogacanie codziennej diety w produkty spożywcze wymuszające gryzienie: marchewka, jabłko, orzeszki, pestki słonecznika, dyni...
  - uregulowany tryb życia – stałe pory snu, spacer, wspólne zabawy z rodzicami;
  - relaksacja przy piosenkach dziecięcych lub bajeczkach prowokujących kontakt fizyczny z dzieckiem np.: masaż pleców z głaskaniem, opukiwaniem, poklepywaniem, masowaniem /od dołu ku górze po obu stronach kręgosłupa/.
10. Jako działanie wspomagające terapię logopedyczną /zgodnie z zaleceniami neurologa stymulującymi aktywność CUN/ wskazane jest podawanie dziecku na czczo ciepłej wody z naturalnym miodem lub sokiem.

Opracowanie:

logopeda PPP nr 7 Wiesława Aniszewska